

En og Firsindstyvende Møde.

Mandagen den 7de Marts 1881, Kl. 1.

Sekretæren, Clausager, oplæste Protokollen for forrige Møde; denne blev derefter understreven.

Formanden (Krabbe): Ved Skrivelse af Dags Dato fra Krigsministeren er modtaget Meddelelse om, at Ministeren agter her i Hinget at fremsætte „Forslag til Lov om Afgivelse af Grundarealer til Dvølesleire i Lidsrummet fra 1ste April 1881 til 31te Marts 1885“.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Forespørgsel af Folkethingsmændene for Veile Amts 2den Valgkreds (C. Berg) og Holbæk Amts 3die Valgkreds (Zauber) til Indenrigsministeren om Indførel af sygt Kvæg.

(Forespørgselen findes i Tid. Sp. 1704).

Ordføreren for Forespørgerne (Berg):

Maaste jeg maatte begynde med at oplæse Forespørgselen, den er jo noget gammel og maaste glemt af flere, den lyder saaledes:

„Spille Forholdsregler agter den høitærede Indenrigsminister at tage til Forebyggelse af, at sygt svenskt Kvæg indføres her i Landet eller indføres i England sammen med dansk Kvæg?“

I 1879 optraadte der en Lungesygdom paa et Sted i Fyn, som jo forvoldte ikke blot de Nærreste, Statskassen og Amtsraadsstyrelsen, men Fyn som Provinds og hele Landet en meget væsentlig Ulempe; det kunde selvfølgelig være blevet meget værre, det indrømmes. Det bestemtes dengang, at denne Sygdom, der optraadte, var den saakaldte ondarteede Lungesygdom, og at den var indført fra Sverrig, sandsynligvis hidrørende fra Kvæg, der var kjøbt paa Brigstads Marked i Smaalandene. Senere, i 1880, er paa et enkelt Sted et Tilfælde af lignende Art indtraadt i Holbæk idet der i en Kvægbesætning viste sig en Lungesygdom, der ligeledes blev betegnet af vore Veterinærer som den saakaldte ondarteede Lungesygdom, og det antoges, efter hvad derom var skrevet, at de paaagjældende Dyr ligeledes vare indførte fra Sverrig fra samme Egn og, saavidt det fremgaar af de offentlige Udtalelser, kjøbte paa det samme Marked som tidligere. Der blev nedslaget en Besætning af henimod 50 Kreaturer, saavidt jeg erindrer. Der viste sig ikke flere end det indførte Kvæg angrebet af denne

Lungesygdom, de øvrige skulde ikke have Spor af Sygdommen. Fra denne Side paastaas det nu bestemt i den Feide blandt de veterinære Videnskabsmænd, som er ført derom, at det var den ondarteede Lungesygdom, og at den, efter den Maade, hvorpaa vi have indrettet vort hele veterinære Sundhedsvæsen, ikke kan eksistere her i Danmark og være paaført disse Dyr ved Smitte her i Danmark, men den maa være indført fra det Sted, hvor dette Kvæg er kjøbt. Dette udvilles jo nu paa forskjellig Maade fra dansk Side, og derved vil jeg nu foreløbig blive staaende. Jeg vil antage, at det altsaa er uomtvisteligt, at der har været ondartet Lungesyge tilfælde i Holbæk, at den kun har viist sig hos svenskt Kvæg, og at den er indført fra Sverrig. Det er anden Gang i Løbet af et Aar, at dette er sket, og Antagelsen vil altsaa være for, at denne Sygdom grasserer i Sverrig. Saaledes er det ogsaa opfattet hinsides Sundet, at det var dansk Mening. Nu forekommer det mig imidlertid underligt, at den høitærede Indenrigsminister, naar han var enig i, at det var ondartet Lungesyge, har beroliget sig ved den Forholdsregel, som blev truffen paa Stedet, uden Indførelse af andre Forholdsregler. Muligen vil den høitærede Minister svare: Jeg maatte affpærre Fyn, thi da vare vi ikke saaledes blevne Herrer over Sygdommen, at man havde Wisshed for, hvorledes den vilde udbrede sig videre. Derimod havde vi ved den Fremgangsmaade, vi havde anvendt her, en saadan Wisshed, og altsaa var der ingen Anledning til at spærre Sjælland. Vel! Men naar det nu efter vore Veterinærautoriteters eget Opgivende skulde være bevist, at der er Lungesyge i Sverrig, saa forekommer det mig, at den eneste konsekvente Følge af en saadan Slutning fra de Veterinæres Side maatte være et Forbud inod Indførelsen af Kvæg fra Sverrig. Man har ogsaa ved den Debat, der er ført derom, har jeg set, undret sig over, at man fra dansk Side paastaar det saa bestemt, uagtet Regjeringen ikke her lod følge Forbud paa denne Paastand. Det forekommer mig altsaa, at enten maa den høitærede Minister have troet paa sine veterinære Sundhedsautoriteter og da ladet paafølge Forbud mod Indførelse fra Sverrig, eller ogsaa maa den høitærede Indenrigsminister ikke have troet paa det Resultat, de veterinære Sundhedsautoriteter kom til, og i dette Tilfælde vilde jeg sig, at det havde vist været pøstelig, om den høitagtede Minister havde givet enten denne Regjeringens anden Opfattelse eller tvivlende Mening en vis Offentliggjørelse for at hindre, at den Strid, der i den Henseende er opstaaet mellem Landene, skulde, navnlig da det gjælder en saa vigtig, saa omfattende Sag, have antaget en Karakter, som kunde blive stadelig for Samkvæmet paa andre Maader. At den meget ærede Regjering ikke har gjort Noget i denne Sag uden